

Biveie kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig noget besynderligt, at Amtmanden skal føre samme, og at dette Tilshyn ikke kan overlades til Communalbestyrelsen eller til Statens Tilshynsmand i Kommunen. Det er forøvrigt ganske vist temmeligt ligegyldigt, thi dette Tilshyn vil, dersom det skal ligge hos Amtmanden, vistnok ikke blive ført af den simple Grund, at den største Deel af de Veie, hvorom der herved er Spørgsmaal, næsten allesammen ere Veie, som slet ikke interessere Andre end Kjøbstædernes egne Beboere. Der kan naturligtvis være enkelte ganske korte Strækninger af Biveie paa Kjøbstadgrund, men den største Deel af disse er kun Veie paa Kjøbstadens Forder. Hvor der gaaer Veie til Byen over Kjøbstadens Forder, vil dette vistnok næsten altid findes at være mindre Landeveie eller Hovedlandeveie, og, naar der udenfor disse Veie gaaer Veie paa selve Kjøbstadens Forder, vil deres Vedligeholdelse næsten aldrig interessere Andre end Forbrugerne i selve Kommunen. Jeg kjender Forderne og Biveisforholdene ved flere Kjøbstæder, men det er mig ikke bekjendt, at der findes Veie over Kjøbstadforder, som enten ikke ere Landeveie eller Veie, som kun interessere Forbrugerne i Kjøbstæderne; men med Hensyn til disse sidste Veie kan man være ganske rolig for, at Forbrugerne nok selv ville føre et meget stramt Tilshyn, ikke blot med Veiene, men ogsaa med Communalbestyrelsen og dens Tilshyn med Veiene. Amtmandens Tilshyn forekommer mig saaledes at være overskødt, og jeg skulde derfor ikke gjøre nogen Indvending i saa Henseende, idet Sagen virkelig er meget lidet væsentlig, hvis dette Tilshyn ikke stod i Modstrid med den Stilling, som Communalbestyrelsen og Statens Tilshynsmænd skulle have efter det Forslag til en Kommunallov, som for Diebliffet er under Behandling i det andet Thing, hvorefter Borgermesterens Stilling i Kommunen kommer til at svare til Amtmandens Stilling ligeoverfor Amtsrådskredsen. — I § 12 hedder det, at Politimestrene og Sognefogderne fremdeles skulle have Indseende med, at der ikke foresindes nogen Mangel ved en Veie, som medfører Fare ved dens Benyttelse. Jeg vil henlede et eventuelt Udvalgss Opmærksomhed paa, om man ikke her skulde

sætte „Hindring“ istedetfor „Fare“, thi ved „Fare“ forstaaer jeg kun Tilstedeværelsen af saadanne Forhold, at de Veifarende udsætte sig for at brække Halsen ved at befare Veiene, men det vil dog ogsaa kunne være meget nyttigt, at der føres et Tilshyn af de nævnte Mænd med, at man overhovedet kan kjøre paa Veiene, uden at blive fiddende fast i dem, altsaa at der ikke er nogen „Hindring“ for Benyttelsen af dem, hvad der vel kan være Tilfældet, naagtet der ikke egentlig er nogen Fare tilstede. Imidlertid har man jo i Lovforslaget været meget varsom i Henseende til overhovedet at give Politimestrene Noget med hele denne Sag at gjøre. Jeg vil nu heller ikke rose Politimestrene for det Tilshyn, som de hidtil have ført med Veiene, men man maa dog herved tage under Overveielse, at Politimestrene have været i en overordentlig vanskelig Stilling ligeoverfor Veivæsenet, eftersom den egentlige Styrelse af Biveiene jo har været henlagt til Sogneforstanderstaberne, og det har været meget vanskeligt for Politimestrene, naar de ikke kunde faae Sogneforstanderstaberne til at følge med, da selv at foranstalte Noget til Veienes Forbedring. Nu blive Politimestrene jo ved Lovforslaget paa en vis Maade satte udenfor hele Veivæsenet, og dette gjør vel ganske vist heller ikke nogen stor Forskiel. — Hertil skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Indenrigsministeren: Den ærede 3die Landsthingsmand for 9de Kreds (Mourier-Petersen) havde vistnok fuldkommen Ret i at sige, at, naar man vilde undersøge, hvorvidt denne Lov svarede til sit Formaal, saa maatte man stille to Spørgsmaal, for det Første, om den vilde forsyne Landet med det tilstrækkelige Antal Veie, og dernæst, om den tilstrækkeligt vilde sørge for disse Veies tilhørlige Vedligeholdelse. Den ærede Landsthingsmand stillede rigtignok Spørgsmaalet saaledes, at man maatte undersøge, hvorvidt Veiene bleve holdte i lige saa god Stand, eller i slettere Stand, og syntes saaledes slet ikke at forudsætte en tredie Mulighed, nemlig en bedre Vedligeholdelse af Veiene efter Vedtagelsen af dette Lovforslag; dette Sidste haaber jeg skal blive Tilfældet, navnlig med Biveiene. Det